

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P9_TA(2020)0283

A Bizottságnak a vízumkölcönösség területén fennálló kötelezettségei az (EU) 2018/1806 rendelet 7. cikke értelmében

Az Európai Parlament 2020. október 22-i állásfoglalása az (EU) 2018/1806 rendelet 7. cikke értelmében a Bizottság vízumkölcönösség területén fennálló kötelezettségeiről (2020/2605(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2018. november 14-i (EU) 2018/1806 európai parlamenti és tanácsi rendeletre¹, különösen annak 7. bekezdésére („kölcönösségi mechanizmus”),
- tekintettel az 539/2001/EK rendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében a Bizottság vízumkölcönösség területén fennálló kötelezettségeiről szóló, 2017. március 2-i állásfoglalására²,
- tekintettel a viszonyosság nélküli helyzetekről szóló, 2016. április 12-i (COM(2016)0221), 2016. július 13-i (COM(2016)0481), 2016. december 21-i (COM(2016)0816), 2017. május 2-i (COM(2017)0227), 2017. december 20-i (COM(2017)0813) és 2018. december 19-i (COM(2018)0855) bizottsági közleményre, valamint „A vízumpolitika területén a viszonyosság nélküli helyzet jelenlegi állása” című, 2020. március 23-i legfrissebb bizottsági közleményre (COM(2020)0119)),
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 17. cikkére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 80., 265. és 290. cikkére,
- tekintettel a vízumkölcönösség területén fennálló kötelezettségekről szóló, 2020. október 19-én tartott vitájára,
- tekintettel az (EU) 2018/1806 rendelet 7. cikke értelmében a Bizottságnak a vízumkölcönösség területén fennálló kötelezettségei tárgyában a Bizottsághoz intézett kérdésre (O-000049/2020 – B9-0022/2020),

¹ HL L 303., 2018.11.28., 39. o.

² HL C 263., 2018.7.25., 2. o.

- tekintettel az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság állásfoglalási indítványára,
- tekintettel eljárási szabályzata 136. cikkének (5) bekezdésére és 132. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Unió vízumpolitikájának egyik iránymutató kritériumaként a vízumkölcsonösség általánosságban azt jelenti, hogy az uniós polgárokra ugyanazok a feltételek vonatkoznak, amikor egy harmadik országba utaznak, mint annak a harmadik országnak az állampolgáira, amikor az Európai Unióba utaznak;
- B. mivel a vízumkölcsonösségi mechanizmus célja egy ilyen vízumkölcsonösség megvalósítása; mivel az Unió vízumpolitikája megtiltja az egyes tagállamok számára, hogy vízumkötelezettséget vezessenek be az (EU) 2018/1806 rendelet II. mellékletében szereplő valamely harmadik ország állampolgárai tekintetében (azon országok, amelyek állampolgárai rövid távú tartózkodás esetén mentesülnek a vízumkötelezettség alól);
- C. mivel a kölcsonösségi mechanizmust 2013-ban a Parlament társjogalkotóként való közreműködésével felülvizsgálták, tekintettel arra, hogy azt ki kellett igazítani a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének fényében, valamint az Európai Unió Bíróságának a másodlagos jogalapokkal kapcsolatos ítélezési gyakorlatának megfelelően, továbbá azért, hogy „a szolidaritás jegyében uniós válaszként szolgáljon abban az esetben, ha az 539/2001/EK rendelet II. mellékletében szereplő valamely harmadik ország vízumkötelezettséget ír elő legalább egy tagállam állampolgáiraival szemben” (az 1289/2013/EU rendelet (1) preambulumbekzdése);
- D. mivel a kölcsonösségi mechanizmus egy kölcsonösség nélküli helyzetből kiinduló, konkrét határidőket és intézkedéseket előíró eljárást határoz meg, amelynek célja, hogy a kölcsonösség nélküli kiindulási helyzetet megszüntesse; mivel ennek belső logikája olyan intézkedéseket von maga után, amelyek az érintett harmadik országgal szembeni fokozott szigorúságot eredményeznek, beleértve végső soron az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára esetében a vízumentesség felfüggesztését (a kölcsonösségi mechanizmus alkalmazásának második szakasza);
- E. mivel „a kölcsonösségi mechanizmus alkalmazásának második szakaszában való megfelelő európai parlamenti és tanácsi részvétel biztosítása érdekében – tekintettel arra, hogy az 539/2001/EK rendelet II. mellékletében szereplő valamely harmadik ország valamennyi állampolgára esetében a vízumentesség felfüggesztése és annak a tagállamokra, a schengeni társult országokra és magára az Unióra, konkrétan a külkapcsolatokra és a schengeni térség általános működésére gyakorolt horizontális hatásai politikailag különösen érzékeny kérdésnek minősülnek – a Bizottságot fel [kellett] hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikke szerint jogi aktusokat fogadjon el a kölcsonösségi mechanizmus egyes elemeire vonatkozóan”, beleértve vízumentesség felfüggesztését az érintett harmadik ország valamennyi állampolgára esetében;
- F. mivel „az Európai Parlament vagy a Tanács úgy határozhat, hogy a felhatalmazást visszavonja” (EUMSZ 290. cikke (2) bekezdésének a) pontja);

- G. mivel a felhatalmazáson alapuló jogi aktus „csak akkor léphet hatályba, ha a Parlament vagy a Tanács a jogalkotási aktusban előírt határidőn belül nem emel ellene kifogást” (EUMSZ 290. cikke (2) bekezdésének b) pontja);
- H. mivel a Bizottság az Európai Unió Bírósága előtt megtámadta a kölcsönösségi mechanizmus alkalmazásának második szakaszában a felhatalmazáson alapuló jogi aktusok választására vonatkozó jogalkotói döntést, és mivel a Bíróság azonban helyesnek ítélte a jogalkotó választását (C-88/14. sz. ügy);
- I. mivel a mechanizmus egyértelműen kötelezettségeket és feladatokat jelent a Parlament és a Tanács, valamint a Bizottság számára a kölcsönösségi mechanizmus különböző szakaszaiban;
- J. mivel ezért az uniós tagállamok közötti szolidaritásról van szó, és olyan intézményi kérdéstről, amelynek révén a Parlamentet és a Tanácsot jelenleg megfosztják azon előjoguktól, hogy „megfelelő módon [...] részt vegyenek a viszonyossági mechanizmus alkalmazásának második szakaszában”;
- K. mivel a Bizottságot nem szabad olyan helyzetbe hozni, amelyben késedelmei és az uniós jogszabályok végrehajtásának megtagadása a Szerződések őreként való hitelessége gyengüléséhez vezethet, hanem emlékeztetni kell intézményi és jogi kötelezettségeire;
1. ismételten felhívja a figyelmet arra, hogy a Bizottság köteles felhatalmazáson alapuló jogi aktust elfogadni – amelyben ideiglenesen felfüggeszti a vízummentesség alkalmazását azon harmadik országok állampolgárai esetében, amelyek nem oldották fel a vízumkötelezettséget bizonyos uniós tagállamok állampolgárai számára – a vonatkozó értesítések közzétételének időpontját követő 24 hónapon belül, amely időszak 2016. április 12-én lezárult;
 2. az EUMSZ 265. cikke alapján felhívja a Bizottságot, hogy legkésőbb az ezen állásfoglalás elfogadásától számított két hónapon belül fogadja el a szükséges felhatalmazáson alapuló jogi aktust;
 3. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Bizottságnak, az Európai Tanácsnak, a Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek.